

REALITATEA NATURII

SCRIITOR:

BEDIUZZAMAN SAID NURSI

TITLU ORIGINAL:

TABIAT RİSALESİ (ROMENCE)

EDITURA:

REJHAN PUBLICATION

TRADUCERE:

ANDREEA SARAMET

LECTOR:

FELICIA IANCU

EDITOR PAGINA:

ABDULLAH BRANKOVIĆ

TIPOGRAFIE:

İMAK OFSET

Yenibosna / İstanbul -Türkiye

00902126564997

© REJHAN PUBLICATION, 2013

ISBN: 978-83-63796-16-7

Bediuzzaman
SAID NURSI

REALITATEA NATURII

REJHAN
PUBLICATION

Al douazecișitreilea Flash

ÎMPOTRIVA NATURII

[Inițial scrisă ca a Șaisprezecea Notă a celui de-al Șaptesprezecelea Flash, această parte din Risale-i Nur a fost numită mai târziu al douăzecișitreilea Flash datorită importanței sale. Ea condamnă la moarte ateismul pur naturist, fără nici o șansă de reînsuflețire, și spulberă cu totul pietrele de temelie ale necredinței.]

Memento

Acest tratat explică prin nouă "Imposibilități", ele însele cuprinzând cel puțin alte nouăzeci de imposibilități, cât de irațional, primitiv și superstițios este drumul ales de către Naturaliștii atei. Au fost omiși câțiva pași din procesul argumentativ, pentru a reduce discuția noastră, și pentru că aceste imposibilități au fost parțial explicate și în alte părți ale Risale-i Nur. Drept urmare, unii se întreabă cum pot acești presupuși filosofi faimoși să accepte o asemenea superstiție flagrantă și să continue să urmeze acest drum. Ei bine, adevărul este că ei nu pot vedea realitatea. Iar eu sunt gata să explic în cel mai mic detaliu și să dovedesc cu argumente clare și decisive, oricui are îndoieli, că aceste imposibilități primitive, respingătoare și nerezonabile sunt de fapt rezultatul inevitabil

al drumului ales de ei; de fapt, este esența însăși a credinței lor.¹

¹ Ceea ce a prilejuit scrierea acestei cărți au fost atacurile împotriva Coranului inițiate de către persoane care au numit superstiție tot ce mințile lor corupte nu au putut înțelege, care s-au folosit de Natură pentru a justifica necredința și care calomniază adevărurile despre credință ca fiind agresive și demodate. Atacurile lor au stârnit în inima mea o furie imensă, care a făcut ca acei atei pervertiți și falsificatori ai adevărului să primească palme dure și virulente. Altfel, calea urmată de Risale-i Nur este destul de ușoară, politicoasă și convingătoare.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَالَتْ رَسُولُهُمْ أَفَى اللَّهِ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ

*"În Numele lui Dumnezeu, cel Milostiv și
Îndurător!"*

*"Profeții lor au spus: 'Există vreo îndoială în
privața lui Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al
pământului?'" (14:10)*

Prin utilizarea unei întrebări retorice pentru a afirma că nu există și nu ar trebui să existe nici o îndoială în privința lui Dumnezeu cel Atotputernic, acest verset demonstrează divina existență și unitate.

Un punct care trebuie menționat înainte de discuția noastră:

Când am fost în Ankara în anul 1922, nivelul credinței oamenilor era extrem de ridicat ca rezultat al victoriei Armatei Islamice împotriva Grecilor. Dar am observat că un curent înfiorător de ateism încerca să se instaleze perfid, să otrăvească și să le distrugă mințile. "Oh, Doamne!" am zis, "monstrul ăsta o să distrugă bazele credinței." În acel moment, întrucât

versetul de mai sus evidențiază în mod deslușit existența și unitatea lui Dumnezeu, am căutat să îl cercetez și am scris un tratat în arabă constând într-o dovadă preluată din All-Wise Coran; această carte a fost a avut suficientă forță pentru a risipi și a distruge acel curent de ateism. L-am publicat în Ankara, la Yeni Gun Press. Dar, din păcate,

erau puțini cunoscători de arabă și de aceea puțini au fost cei care au luat-o în considerare și în serios. De asemenea, argumentul tratatului a fost extrem de concis și de concentrat. Ca urmare, tratatul nu a avut efectul scontat și din păcate, curentul de ateism s-a extins și a câștigat teren. Acum mă simt obligat să explic o parte a demonstrației în turcă.

De vreme ce anumite părți au fost explicate în totalitate în celelalte secțiuni ale Risale-i Nur, voi începe cu redactarea unui sumar din acest punct. Fiecare dintre acele dovezi numeroase se unesc cu aceasta; asadar, fiecare dovadă poate fi considerată un element al acestei dovezi.

INTRODUCERE

"Oh, Doamne!" Vă rog să luați la cunoștință că anumite fraze, referitoare la necredință, sunt folosite mai des. Ele sunt folosite și de credincioși, fără ca aceștia să își dea seama ce implicații au. Noi vom explica trei dintre cele mai importante.

Primul: "Cauzele creează acest lucru."

Al doilea: "Se formează de la sine; există și mai târziu încetează să existe."

Al treilea: "Este natural; natura are nevoie de el și îl creează."

Într-adevar, pentru că viața există, iar acest lucru nu poate fi negat, și întrucât fiecare ființă ajunge să existe într-un mod înțelept și artistic, și de vreme ce nimeni nu se găsește în

afara timpului ci se reînnoiește continuu, atunci, O, falsificator al adevărului, trebuie să spui dacă viața este creată de cauze naturale, cum ar fi, de exemplu, acest animal; cu alte cuvinte, ia ființă prin unirea tuturor cauzelor, sau se formează, ia ființă, ca o cerință necesară a efectului naturii, sau se creează prin puterea Atotputernicului si Atotgloriosului. De vreme ce rațiunea nu poate găsi o altă cale în afara acestora patru, și dacă primele trei s-au dovedit cu siguranță imposibile, invalide și absurde, drumul către unitatea divină, care este al patrulea drum, se va dovedi fără nici o urmă de îndoială sau suspiciune ca fiind cel adevarat.

PRIMA CALE

Să ne imaginăm că formarea și existența lucrurilor și a fapturilor se datorează tuturor cauzelor din univers. Menționăm aici numai trei dintre multele imposibilități.

Prima imposibilitate

Imaginați-vă o farmacie plină cu sute de borcane și flacoane umplute cu tot felul de substanțe. O poțiune vie și un remediu viu trebuie făcute din aceste medicamente. Mergeți, asadar, la farmacie și observați că aveți o întreagă abundență de produse, într-o mare varietate. Examinăm fiecare dintre poțiuni și vedem că ingredientele au fost recoltate în cantități variate dar exacte din fiecare borcan și flacon, un gram din acesta, trei din celălalt, șapte din următorul, și așa mai departe. Dacă se administrează un gram mai mult sau mai puțin, poțiunea nu va mai fi

vindecatoare și nu va mai dovedi calități de excepție. După aceea, observăm remediul vindecător. Din nou, anumite cantități de ingrediente au fost luate din borcane, și dacă se administrează mai puțin sau mai mult, remediul nu își va mai face efectul.

Acum, deși numărul de borcane este mai mare de cincizeci, ingredientele au fost luate din fiecare borcan respectând anumite măsuri și cantități diferite. Este posibil ca flacoanele sau borcanele să fi fost răsturnate din întâmplare sau de către o rafală neașteptată de vânt, vărsând cantități exacte și diferite din conținutul tuturor recipientelor, cantități ce mai târziu s-au combinat pentru a forma soluția vindecătoare? Există oare ceva mai superstițios, mai imposibil și mai absurd decât acest lucru? Dacă un măgar ar putea vorbi, ar spune: "Nu pot accepta ideea asta!" și ar începe să galopeze.

În mod similar, fiecare viețuitoare poate fi comparată cu poțiunea miraculoasă și fiecare plantă cu un remediu viu. Ele sunt compuse din cantități exacte de materie luată din substanțe numeroase și variate. Dacă acestea se datorează cauzelor și elementelor naturale după cum se pretinde, "Acestea sunt create de cauze naturale", este nerezonabil, imposibil și pur și simplu absurd; ar fi ca și cum s-ar pretinde că poțiunea din farmacie s-a format datorită faptului că flacoanele au fost răsturnate din întâmplare.

Rezumând, substanțele vitale din această vastă farmacie a universului, măsurate cu măsuri divine și prin voința Creatorului Atotputernic și Etern, nu se pot forma decât printr-o înțelepciune infinită, printr-o cunoaștere nelimitată și printr-o voință atotcuprinzătoare. Nefericite sunt persoanele care afirmă că acestea sunt rezultatul activității oarbe, surde și inconștiente a

nenumăratelor elemente și cauze naturale ce curg asemenea unor inundații. Iar cei necugetați și deliranti, care pretind că acel remediu miraculos s-a format de la sine după răsturnarea flacoanelor, sunt cu siguranță lipsiți de rațiune. Într-adevăr, această negare și această necredință reprezintă o absurditate lipsită de orice sens.

A doua Imposibilitate

Dacă nu se atribuie totul Atotputernicului și Atotgloriosului, care este Singurul în Unitate, și dacă se consideră că totul se datorează cauzelor naturale, atunci multe dintre elementele și cauzele prezente în univers contribuie la crearea întregii făpturi. Întrucât multe cauze diferite și contradictorii ar trebui să se unească din proprie inițiativă într-o ordine completă, în cel mai adecvat echilibru și într-o armonie perfectă în existența fiecărei creaturi, chiar și a celei mai mici, cum ar fi o muscă, atunci acest fapt este

o imposibilitate evidentă, despre care orice persoană ce ar avea o frântură de conștiință ar spune: "Este imposibil; nu are cum să fie așa!"

Organismul minuscul al unei muște este conectat cu mare parte din elementele și cauzele universului; este o sinteză a acestora. Dacă nu se recunoaște meritul Prea-Eternului și Atotputernicului, atunci este absolut necesar ca acele cauze materiale să se afle în imediata apropiere a muștei noastre, astfel încât ele toate să poată intra în corpul minuscul al muștei, și chiar să intre în fiecare celulă a ochilor ei, în părți minuscule ale corpului ei. Pentru că, dacă este o cauză de ordin material, este necesar ca aceasta să se afle în imediata vecinătate și în interiorul rezultatului său. Aceasta implică acceptarea prezenței fizice a constituenților și elementelor universului în interiorul acelei celule minuscule, un loc mult prea mic chiar și pentru a introduce vârful antenei, și a

faptului că ele lucrează într-o armonie generală, ca un adevărat maestru.

O astfel de modalitate îi insultă chiar și pe cei mai nebuni dintre sofști.

A treia Imposibilitate

Este o regulă deja cunoscută că

الْوَّاحِدُ لَا يَصْدُرُ إِلَّا عَنِ الْوَّاحِدِ

"Dacă o ființă este în unitate, nu poate să se fi născut decât dintr-o ființă, dintr-o singură sursă." În special dacă se dovedește a fi o viață completă într-o ordine perfectă și într-o balanță efectivă, demonstrează de la sine că nu s-a născut din mai multe surse, ceea ce ar reprezenta o cauză de conflict și confuzie, ci din contră, că s-a născut dintr-o singură sursă. Aceasta este Atotputernicul și Atotînțeleptul. Drept urmare, pentru a atribui o astfel de viață ordonată și echilibrată, ce are unitate, numeroaselor surse neînsufleteite, ignorante,

agresive, inconștiente, haotice, surde și mute, care sunt cauzele naturale, orbirii și surdității care cresc odata cu venirea lor împreună și cu amestecarea lor, printre multele posibilități, este la fel de nerezonabil ca acceptarea tuturor imposibilităților, toate în același timp. Dacă nu luăm în calcul această imposibilitate și presupunând că aceste cauze materiale au efecte, aceste efecte pot apărea numai prin contact direct și prin atingere. Totuși, contactul cauzelor naturale are loc la exteriorul ființelor vii. Și cu toate acestea, observăm că interiorul acestor ființe umane, unde cauzele materiale nu pot nici să atingă și nici să ajungă, este de zece ori mai delicat, mai bine aranjat și perfect, în comparație cu aspectul lor exterior. Prin urmare, aceste creaturi minuscule, care nu pot fi atinse de cauzele naturale nu pot atinge exteriorul creațiilor dintr-o dată. Ele sunt mai ciudate și mai minunate în ceea ce privește arta și creația

lor decât creațiile cele mai mari, pentru a le atribui acelor fără viață, ingnorante, crude, distante, vaste, conflictuale, cauze surde și mute ce pot avea ca rezultat surditate și orbire grava a ființelor vii.

A DOUA CALE

Cele exprimate prin fraza "Se formează de la sine" implică, de asemenea, multe imposibilități și este absurd și imposibil din multe puncte de vedere. Vom vorbi despre trei exemple ale acestor imposibilități.

Prima imposibilitate

Oh, tu necredinciosule! Egocentrismul te-a făcut să fii atât de prost încât accepți o sută de imposibilități dintr-o dată. Pentru tine însuși, tu ești o ființă umană și nu o simplă substanță fără suflet și neschimbătoare. Semeni atât de mult cu o mașină bine pusă la punct care este în permanență reînnoită și cu un palat

minunat care trece prin schimbări continue. Corpul tău este rezultatul unor particule care lucrează neîncetat. Corpul tău are o legătură și relații reciproce cu universul, îndeosebi cu privire la subzistența și perpetuarea speciilor, iar particulele care lucrează în interiorul lui au grijă să nu distrugă această relație și această legătură. Aceste particule acționează în asemenea fel încât întregul univers este luat în considerare. Observând relațiile tale cu universul, particulele din interiorul corpului tău acționează în consecință. Iar tu beneficiezi de acest lucru prin simțurile tale interioare și exterioare.

Dacă nu accepți că particulele din interiorul corpului tău sunt mici reprezentanți în mișcare, conform Legilor Pre-Eternului și Atotputernicului, sau că sunt o armată, sau penițe de stilou divine ce determina cu fiecare particula ca penita de stilou, sau că ele sunt puncte înscrise de stilou, fiecare particulă

fiind un punct, atunci în fiecare particulă ce lucrează în ochii tăi trebuie să existe un ochi care poate vedea la nivelul membrilor și o porțiune din corpul tău, precum și întregul univers cu care tu ești conectat. În plus, fiecărei particule trebuie să îi fie alocată o inteligență similară cu cea a o sută de genii, suficient încât să știe și să recunoască întregul trecut și viitor, înaintașii și urmașii, originile elementelor ființei tale și sursele întregii tale subzistențe.

A atribui înțelepciunea și inteligența a o mie de Platonii unei singure particule a unuiu ca tine, care nu posedă nici măcar o particulă din inteligența sa pentru chestiuni ca acestea, este de o mie de ori o superstiție!

A doua Imposibilitate

Ființa voastră este asemenea unui palat cu o mie de cupole, în care pietrele stau

împreună fără a fi fixate pe un suport. De fapt, ființa voastră este de o mie de ori mai minunată decât un asemenea palat, întrucât palatul ființei voastre se reînnoiește încontinuu într-o ordine perfectă. Lăsând la o parte spiritul vostru cu adevărat minunat, inima și celelalte facultăți subtile, fiecare parte a corpului vostru este asemenea unui palat cu o singură cupolă. Asemenea pietrelor acestei cupole, particulele stau împreună într-un echilibru și o ordine perfecte, înfățișând ochii și gura, de exemplu, fiecare reprezentând o clădire miraculoasă, o operă de artă nemaipomenită și un miracol al puterii.

Dacă aceste particule nu ar fi niște angajați dependenți de comanda maestrului arhitect al universului, atunci fiecare ar trebui ca în același timp să domine celelalte particule ale corpului și să subordoneze pe fiecare dintre ele; să fie deopotrivă egale cu fiecare și, cu privire la poziția dominantă, opuse; să fie

deopotrivă originea și sursa tuturor atributelor care se referă numai la Cel Existent în Mod Necesar și extrem de restrictionat; să fie deopotrivă în formă absolută, să îmbrace forma unui perfect obiect de artă individual care, prin misterul unității nu poate fi decât lucrarea Unei Singure Unități.

Oricine posedă un dram de inteligență poate înțelege că a atribui o creație de artă acestor particule este o mare imposibilitate.

A treia Imposibilitate

Dacă ființa voastră nu este scrisă de către stiloul Pre-Eternului și Atotputernicului, care este Singur în Unitate, și este în schimb "imprimată" de către natură și cauze, atunci ar trebui să existe blocuri de imprimante în natură, corespunzătoare nu numai celulelor din corpurile voastre, ci și miilor de combinații, care sunt aranjate în cercuri concentrice. Această carte, de exemplu, pe

care o ținem în mâinile noastre acum, este scrisă cu un singur stilou, bazându-se pe înțelepciunea scriitorului ei. Dacă, pe de altă parte, ea nu este scrisă cu un singur stilou și nu este rezultatul autorului său, și dacă se presupune că există de la sine sau este rezultatul naturii, atunci, ca o carte imprimată să existe, ar trebui să existe un stilou de fier pentru fiecare literă, astfel încât ea să se tipărească.

Intr-o tipografie trebuie să existe diferite tipuri de litere ale alfabetului, astfel încât literele din carte să capete formă prin ele; pentru aceste litere ar trebui folosite mai multe stilouri, și nu doar unul singur. După cum se poate vedea, uneori o întreagă pagină este scrisă ca o singură literă făcută din multe litere scrise mărunț cu un stilou; în acest caz, o mie de stilouri ar fi necesare pentru o singură literă. Mai degrabă, dacă a luat forma corpului tău cu toate componentele

amestecate între ele în cercuri concentrice, atunci ar trebui să existe blocuri de imprimare în fiecare cerc, pentru fiecare componentă, corespunzător numărului de combinații pe care le formează.

Acum, vezi, dacă susții lucrul asta absolut imposibil ca fiind posibil, repet, acele stilouri de fier care vor trebui să fie folosite într-o ordine perfectă ca piese artistice, bloc de imprimantă impecabil nu sunt alocate unui singur stilou, orice alte stilouri suplimentare, blocuri de imprimantă și litere corespunzând aceluiași număr. Pentru că și ele la rândul lor a trebuit să fie create; și ele de asemenea a trebuit să fie aranjate și create artistic. Și așa mai departe. Acest lucru ar putea continua la infinit.

Acum cred că ai înțeles! Acest mod de gândire implică imposibilități și superstiții privind numărul de particule din corpul tău.

Oh, tu, care îl negi pe Dumnezeu! Ia aminte și evită drumul rătăcirii!

A TREIA CALE

"Natura cere; natura oferă." Această afirmație conține multe imposibilități. Vom menționa trei dintre ele ca exemplu.

Prima imposibilitate

Dacă arta și creativitatea, exemplu de rafinament și înțelepciune, observate în ființe și în special în ființe vii, nu sunt create de stiloul divin și de puterea Pre-Eternului Soare, ci sunt considerate ca provenind din natură și forță- care sunt oarbe, surde și fără gândire, va fi necesar ca natura să creeze totul ca o mașină sau precum o tipografie, sau să dea destulă putere și înțelepciune creației sale pentru a crea și pentru a administra universul. Motivele sunt următoarele:

Manifestările Soarelui și reflecțiile apar în fragmente mici de sticlă și în picături pe fața pământului. Dacă aceste miniaturi, sori imaginari reflectați, nu sunt atribuite soarelui de pe cer, ar fi necesar să se accepte existența externă a unui soare real în fiecare mic fragment de sticlă, mai mic decât un vârf de ac, care posedă capacitățile soriilor și care, deși de mici dimensiuni, poartă sensul profund, și, prin urmare, să se accepte existența unor sori echivalenți numărului de bucăți de sticlă.

În exact același mod, dacă ființele umane și creaturile vii nu sunt urmarea directă a manifestărilor Pre-Eternului Soare, devine necesar să acceptăm că fiecare ființă, și mai ales creaturile vii, se datorează naturii, forței sau pur și simplu unui Dumnezeu care va susține o putere infinită, o dorință, cunostință și înțelepciune. Această idee este una dintre cele mai absurde și mai superstițioase dintre toate imposibilitățile din univers. Demonstrează că

dacă un individ atribuie arta Creatorului universului imaginației, atunci natura nesemnificativă, inconștientă este cu siguranță mai puțin conștientă de adevăr decât un animal.

A doua Imposibilitate

Dacă ființele umane, care sunt atât de perfecte, de înțelepte și create atât de maiestuos, nu sunt creația Unuia Singur, care este infinit Puternic și Înțelept, și ar fi în schimb rezultatul naturii, atunci ar fi rezultatul fiecărei bucăți de pământ din fiecare fabrică și tipografie din Europa, astfel încât fiecare bucățică de pământ poate fi folosită pentru creșterea și dezvoltarea nenumăratelor flori și fructe, a căror origine se află în ele. Semințele florilor sunt semănate la rândul lor într-un bol de pământ, care are rolul unui ghiveci pentru ele. Ghiveciul de pământ este capabil să creeze forme care pot

diferi unele de altele la toate florile semănate în el. Dacă această capacitate nu se atribuie Atotgloriosului și Atotputernicului, atunci astfel de lucruri nu se pot întâmpla fără să fie într-un bol de sol imaterial, cu mașini diferite și naturale pentru fiecare floare.

Aceasta pentru că materia din care se sădește, precum lichidul seminal și ovulele de exemplu, este la fel. Sunt facute dintr-un amestec dezordonat, fără formă, de oxigen, hidrogen, carbon și azot. ? De vreme ce aerul, apa, căldura și lumina sunt de asemenea simple, fără conștiință, și curg împotriva tuturor în cascade, faptul că toate formele diferite ale acelor flori provin din pământ, bine ordonate și create artistic, implică faptul că există în bolul imaterial mici imprimante și fabrici egale cu numărul de imprimante și fabrici existente în Europa pentru a țese acest număr mare de țesături materiale și de mii de diverse textile brodate.

Puteți, asadar, vedea cum conceptele incredibile ale Naturaliștilor au deviat de la adevăr. Și, deși sunt susținători fără minte care își imaginează că natura ar fi creatorul și susțin că ar fi oameni de știință raționali, vedeți cât s-au depărtat acestia de știință și rațiune pentru a îmbrățișa o superstiție care este cu neputință să fie adevărată; este absolut imposibil ceea ce susțin ei. Citiți aceasta și râdeți-le în față!

Dacă întrebați: Dacă aceste imposibilități extraordinare și aceste dificultăți de netrecut se petrec datorită faptului că ființele umane sunt create de natură, cum sunt aceste dificultăți îndepărtate atunci când ele se datorează Unuia Singur și Unui Veșnic Rugat? Și cum se pot transforma aceste imposibilități dificile în necesități ușoare?

Răspunsul: Am văzut în Prima Imposibilitate că manifestările reflecțiilor solare lucesc și au un anumit efect prin sori imaginari în miniatură cu o completă ușurință în orice, începând cu mici particule imateriale până la suprafața vastă a oceanului. Dacă fiecare particulă a soarelui ar fi secționată, atunci ar trebui să acceptăm existența externă a unui soare exterior, cu o dificultate la nivel de imposibilitate, în fiecare dintre aceste particule minuscule.

În mod similar, dacă fiecare ființă este rezultatul direct al Unuia Veșnic Rugat, atunci orice este necesar pentru fiecare ființă poate fi transmis către el printr-o ușoară manifestare și cu o mare ușurință la nivelul necesității. Dacă legatura este întreruptă și fiecare ființă revine în poziția inițială ca un angajat fără responsabilități, și este lăsat în grija naturii și a tuturor mecanismelor ei de funcționare, atunci am avea nevoie de o sută de mii de

dificultăți și obstacole care ar atinge gradul de imposibilitate pe care natura oarbă îl posedă în puterea și înțelepciunea de a crea și de a administra universul pentru a crea minunata mașinărie care se numește omul și ființele vii precum musca, care este un element marunt al universului. Aceasta este absolut imposibil.

Rezumând, la fel cum este imposibil și exclus ca Singura Existență să aibă vreun partener în ceea ce privește Esența Sa, la fel este de imposibil și exclus să se interfereze cu alții în religiozitatea Sa și în Creația sa de ființe.

Privind dificultățile ce se nasc din A Doua Imposibilitate, cum se dovedește în multe părți ale Risale-i Nur, dacă toate lucrurile ar fi datorate Unuia Singur în Unitate, toate lucrurile ar fi simple și nu ar crea probleme, manifestându-se ca un singur lucru. De vreme ce ele se datorează diferitor cauze și naturii, un singur lucru devine la fel de complicat ca și toate lucrurile. Aceasta s-a demonstrat cu

numeroase dovezi decisive; acest lucru se rezumă în continuare după cum urmează:

Dacă un individ este conectat cu un rege, el fiind un soldat sau un funcționar, prin puterea relației, acesta poate îndeplini funcții care îl depășesc cu mult ca individ. Ocazional, el poate captura un alt rege în numele regelui său. El însuși nu dispune de echipamentul și de sursele de putere necesare pentru a-și îndeplini funcțiile, și nici nu este obligat să dispună de ele. Datorită legăturii sale cu regele, trezoreriile regelui și armata susținătoare reprezintă echipamentul său și sursele sale de putere. Aceasta înseamnă că responsabilitățile care i se pot încredința câtă vreme se află în slujba regelui pot fi la fel de extraordinare ca și acțiunile unei armate.

Într-adevăr, fiind un angajat, o furnică a distrus palatul unui faraon; printr-o legătură, o muscă a ucis pe Nimrod; și prin legături de acest gen, semințele unui pin de mărimea

unui bob de grâu pot produce toate părțile componente ale unui pin.²

Dacă această legătură este întreruptă, iar persoana nu mai îndeplinește îndatoririle de angajat, el va fi obligat să dispună el însuși de aceste echipamente și surse de putere. Abia atunci el va fi capabil să îndeplinească îndatoriri pe măsura surselor de putere și echipamentelor de care dispune. Dacă ar trebui să își îndeplinească datoriile cu

² Da, prin această legătură, sămânța primește un ordin de la divinitatea care determină și programează aceste datorii minunate. Dacă această legătură ar fi întreruptă, creația sămânței ar implica mai mult echipament, mai multă putere și artă decât crearea unui puternic pin. Acest pin crescut pe munte, creația puterii divine, ar trebui să fie prezent fizic cu toate membrele și părțile copacului divin. Fabrica pentru acest copac imens este sămânța. Copacul potențial din interiorul ei devine o manifestare exterioară în lume prin puterea divină și ia forma unui copac-pin fizic.

ușurință, ar fi necesar să apeleze la puterea armatei și la arsenalele și munițiile regelui. Chiar și clovnii care au inventat povești și superstiții care fac oamenii să râdă ar fi rușinați de această idee fantezistă.

Pe scurt, a atribui toate ființele Unuia Singur este la fel de ușor precum a fi necesar, în timp ce a atribui creația lor naturii este atât de dificil încât devine imposibil și irațional.

A treia Imposibilitate

Următoarele două comparații, care sunt incluse în alte părți ale Risale-i Nur, explică această imposibilitate.

Un sălbatic a intrat într-un palat care a fost construit pe un deșert gol și a fost desăvârșit și împodobit cu toate roadele civilizației. Acesta a aruncat o privire spre interior și a văzut mii de obiecte la modă bine proporționate. Din mitocănie și prostie, el a spus: "Aceste obiecte nu au putut fi făcute de

cineva din afară, trebuie să fi fost făcute de către un obiect din interior", și a început să caute. Însă, chiar și pentru mintea lui îngustă, nu a părut posibil ca tot ceea ce el vedea să fie creat de la sine.

Mai târziu, el a văzut o agendă pe care era schițat planul și programul construcției, un index al conținutului și regulile de administrare.

Cu siguranță, această agendă lipsită de simțuri, precum și restul de obiecte din palat nu au avut capacitatea de a construi și de a decora palatul. Însă, de vreme ce a văzut că în comparație cu celelalte alte lucruri, agenda se raporta la întregul palat prin faptul că ea cuprindea întregul set de reguli, s-a văzut obligat să spună: "Deci, această agendă a organizat, a ordonat și a decorat palatul și a aranjat toate obiectele și le-a așezat la locurile lor." El a transformat o mojiție într-o pălăvrăgeală ridicolă.

Astfel, întocmai ca și această comparație, un necioplit susținător al conceptelor Naturaliste, care îl neagă pe Dumnezeu, a intrat în palatul universului, care este infinit mai bine organizat, mai perfect și plin de miracole de înțelepciune decât palatul cu care a fost asemănat. Fără să ia în calcul faptul că a fost munca Unuia Singur, care este în afara sferei de urgență, și această renumită idee, el a văzut o colecție de legi divine și un index de artă dominantă, care sunt ca o tablă pe care divinitatea scrie și șterge ce determina sfera de urgență și ca o agendă cu legile puterii divine ce se schimbă constant, și care sunt extrem de greșit și eronat numite "natură", și a spus:

"Aceste lucruri implică numai cauza și nimic altceva nu pare a avea vreo relație cu tot ce conține această agendă. Cu adevărat nu putem accepta faptul că această agendă oarbă, fără simțire și fără putere, ar putea crea acest palat, care este de fapt puterea unei

religiozități și implică puteri infinite. Însă de vreme ce nu recunosc Eternul Creator, cea mai plauzibilă explicație ar fi că agenda a creat-o, a făcut-o, așa am spune."

Însă replica noastră ar fi:

Greșești, nefericite! Nebunia ta depășește orice imaginație! Ridică-ți capul din mlaștina naturii și privește dincolo de tine! Observă un creator Atotglorios din care toate particulele și toate planetele vorbesc cu voci diferite și către care noi arătăm cu degetul! Privește manifestarea Pre-Eternului Creator care a creat palatul și care a scris programul în agendă! Studiază-i ordinul, ascultă de Coran! Ieși din delirul tău!

A doua comparație: Un țăran needucat a intrat în interiorul unui palat minunat și a văzut acolo acțiunile uniforme ale unei armate foarte disciplinate făcându-și datoria. A văzut un batalion, un regiment, o divizie,

cum stau în repaos, cum merg în mars și cum deschid focul când li se cere, actionand asemenea unui singur individ.

De vreme ce mintea lui necioplită și inconștientă nu a putut înțelege, a negat acest lucru, că un comandant dă ordine potrivit legilor țării și decretelor regale, el și-a imaginat că soldații erau legați unii de alții cu sfori.. Și-a spus că această sfoară trebuie să fie minunată și a fost surprins.

Mai târziu, și-a continuat drumul până ce a ajuns la o moschee la fel de somptuoasă ca Aya Sofia. A intrat în moschee într-o Sfântă Vineri și a privit mulțimea de musulmani ridicându-se, închinându-se, protestând și așezându-se la auzul vocii omului. De vreme ce nu a înțeles Sharia, care consta într-o colecție de legi dezvăluite și imateriale, și nici legile nevăzute ale Ordinului Legiuiitorului, și-a închipuit că oamenii din mulțime erau legați unii de alții printr-o sfoară materială și

că această sfoară îi dirija și îi făcea să se miste ca niște păpuși.

Venind cu ideea asta, care este atât de ridicolă încât ar face și pe cei mai ignoranți să râdă, și-a văzut de drum.

La fel ca și în această comparație, un ateu care susține principiile materialiste, ce constau în negare și abrutizare pură, a intrat în univers, care este un spațiu incredibil al Monarhului Pre si Post- Eternitate pentru forțele Sale nenumărate și o moschee bine plasată a Pre- Eternului Divin. Și-a imaginat că legile imateriale ce ordonează universul, care provin de la înțelepciunea Prea-Eternului Monarh, există din punct de vedere fizic și material; și a presupus că legile teoretice ale suveranității religioase și legile și ordinele Mai Marelui Sharia, Sharia Creației, care sunt imateriale și există numai ca erudiție, ar avea fiecare o formă exterioară, materială și fizică. Însă a considera aceste legi

ca putere divină, care vine din atributele divine ale înțelepciunii și vorbirii și care există numai ca erudiție și a atribui creația lor, apoi să le atașezi numele "natură", și a le considera putere, care este pur și simplu o manifestare a puterii divine, să fii un posesor de putere, reprezintă o ignoranță de o mie de ori mai mică chiar și decât ignoranța din comparația noastră.

Pe scurt, lucrul imaginar și nesemnificativ pe care Naturaliștii îl numesc natură, dacă are un corespondent în realitate, nu poate fi decât o operă de artă; nu poate fi Artistul. Este o broderie și nu poate fi Ghergheful. Este un set de ordine; nu poate fi Emitentul ordinilor. Este un organism al legilor atracției, nu poate fi Legiuitorul. Este un ecran creat pentru demnitatea Domnului și nu poate fi Creatorul. Este pasiv și creat și nu poate fi Forța Creatoare. Este o lege, nu o putere, și nu

poate posedea putere. Este beneficiarul și nu poate fi Sursa.

În concluzie: De vreme ce ființele umane există, și după cum am afirmat la începutul acestei teze, nu ne putem gândi la nici o modalitate logică de a explica existența ființelor, în afară de cele menționate, dintre care trei au fost în mod hotărâtor dovedite prin trei imposibilități clare pentru a fi neintemeiate și absurde, apoi neaparat și implicit calea divinei unitati, care este a patra cale, se dovedeste în mod cert. A patra cale, în conformitate cu versetul citat la început:

أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

"Exista vreo îndoială în privința lui Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului?"

demonstrează clar, astfel încât să nu fie nici o îndoială sau dubiu, Divinitatea Singurului Creator, și faptul că toate lucrurile sunt create

direct prin puterea Mâinilor Sale și că Cerul și Pământul se află sub stăpânirea Sa.

O, tu, nefericit credincios al cauzelor și naturii! Întrucât natura fiecărui lucru este creată, ca toate lucrurile, prin artă, și se reînnoiește constant, precum efectul, cauza aparentă a fiecărui lucru este de asemenea creată; și ca pentru fiecare lucru să existe este nevoie de mult echipament și multe unelte; trebuie să existe un Posesor al Puterii Absolute care creează natura și aduce cauza în existență. Și acest Atotputernic nu are nevoie de nici un intermediar pentru a-i împărtăși religiozitatea și creația. Doamne ferește! El creează cauze și efecte împreună, în mod direct. Pentru a demonstra înțelepciunea Sa și manifestarea numelui Său, stabilind o relație cauzală aparentă și o legătură prin ordine și desfășurare, El creează cauze și îmbracă natura într-un voal în mâinile Puterii Sale, astfel încât orice defecte aparente, asperități și

defecte în lucruri să fie atribuite lor, astfel încât demnitatea Sa să fie păstrată.

Este mai ușor pentru un ceasornicar să facă roțițele dințate ale unui ceas și apoi să le aranjeze și să le asambleze pentru a forma ceasul? Sau este mai ușor pentru el să facă o mașinărie miraculoasă în fiecare roțiță dințată, și să lase ceasul să fie asamblat de acele mașinării? Nu cumva asta este peste limitele posibilului? Haide, judecă cu mintea ta necredincioasă, și spune!

Și este oare mai ușor pentru un scriitor să adune cerneală, pix și hârtie și apoi, folosindu-le, să înceapă să scrie el însuși o carte? Sau este mai ușor pentru el să creeze în hartie, pix și cerneală o mașină de scris care necesită mai multă măiestrie și mai multă muncă decât cartea în sine, și care poate fi folosită numai pentru acea carte și apoi să spună mașinii neînsuflețite: "Haide, scrie!" și el să nu facă

nimic? Nu este oare aceasta de o mie de ori mai greu decât să scrie cartea el însuși?

Dacă spui: Da, este de o sută de ori mai greu să creezi o mașină care scrie o carte, decât să o scrii tu însuși. Dar nu este cumva mai ușor de vreme ce mașina este un mijloc de a produce mai multe copii ale aceleiași cărți?

Răspunsul: Prin Puterea Sa nelimitată, Pre-Eternul Creator reînnoiește fără oprire manifestările infinite ale numelor Lui pentru a le afișa prin căi foarte diferite. Și prin această reînnoire continuă, El creează identități și caracteristici speciale în lucruri, într-o asemenea manieră încât nici o misivă a Pre-Eternului sau o carte dominantă nu poate fi la fel ca orice altă carte. În orice caz, fiecare va avea caracteristici diferite pentru a exprima sensuri diferite.

Dacă ai ochi, privește chipul omenesc: vei vedea că de pe vremea lui Adam pâna în zilele

noastre, într-adevăr, post-eternitate, împreună cu conformitatea organelor esențiale, fiecare chip are un semn distinctiv care îl diferențiază de toate celelalte; acesta este un fapt cert. Prin urmare, ne putem gândi la fiecare chip omenesc ca la o carte diferită. Cu excepția faptului că, pentru ca opera de artă să fie creată, avem nevoie de diverse echipamente de scris, aranjamente și compoziții. Și pentru a aduna și a așeza echipamentele și pentru a include tot ceea ce este necesar pentru existența fiecăruia, avem nevoie de un atelier de lucru diferit.

Acum, știind că este imposibil, ne-am gândit la natură ca la o tipografie. Însă în afară de compoziție și de imprimare, tipografia trebuie de asemenea să așeze într-o anumită ordine și substanțele care formează corpul unei ființe vii, creația acestora din urmă fiind de o sută de ori mai dificilă decât compoziția și rânduirea, și să creeze proporții specifice și

într-o anumită ordine, aduse din cele mai îndepărtate colțuri ale cosmosului și plasate în mâinile tipografiei. Însă pentru a crea toate aceste lucruri, tot avem nevoie de puterea și dorința Atotputernicului, cel care creează tipografia. Acestea fiind spuse, această ipoteză a tipografiei este o superstiție fără sens.

Totuși, exact ca în comparațiile cu ceasul și cartea, Atotcreatorul, care este puternic în toate lucrurile, a creat cauzele și astfel El creează și efectele. Prin Înțelepciunea Sa, El leagă efectele de cauze. Prin dorința Sa, El a determinat o manifestare a Mai Marelui Sharia, Sharia Creației, care constă în legi divine ce guvernează ordinea mișcării în univers și care reprezintă cauza naturii lucrurilor, care este de fapt o oglindă a manifestării lucrurilor, o reflecție a ei. Și prin puterea Sa, El a creat chipul naturii care s-a

manifestat în realitate și a creat lucruri în natură și le-a amestecat unele cu altele.

Este mai ușor să accepți acest lucru, soluția firească a multor dovezi- de fapt, oare nu suntem cumva obligați să acceptăm așa ceva? - sau este mai ușor ca ființele materiale pe care noi le numim cauze și natură, care sunt lipsite de viață, inconștiente, create, măiestrite și simple să asigure nenumăratele instrumente și echipamentul necesar pentru existența fiecărui lucru și să lucreze aceste materii care sunt realizate cu înțelepciune și discernământ? Nu cumva asta este peste limitele posibilului? Te lăsăm pe tine să decizi, tu, cu mintea ta rațională!

Susținătorul necredincios al naturii a răspuns: "De vreme ce îmi ceri mie să fiu echitabil și rațional, trebuie să mărturisesc că drumul greșit pe care l-am urmat până acum este deopotrivă absolut imposibil și extrem de dureros și neplăcut. Oricine posedă un dram

de inteligență ar înțelege din analizele anterioare că a atribui actul creației cauzelor și naturii este exclus și imposibil, și că este absolut necesar și indispensabil să atribuim toate lucrurile Marelui Creator. Eu spun: "LĂUDAT FIE DOMNUL PRIN CREDINȚĂ" și cred în El. Am totuși o îndoială:

"Cred că Atotputernicul Dumnezeu este Creatorul, însă cu ce este afectată suveranitatea și divinitatea Sa dacă anumite cauze minore au un aport în creația de materii neînsemnate și drept urmare primesc un pic de laudă și apreciere? Are aceasta vreun impact asupra suveranității Sale în vreun fel?"

Răspunsul: După cum am demonstrat în mod concludent în alte părți ale Risale-i Nur, semnul conducerii este respingerea amestecului. Nici macar cei mai marunti conducători nu ar tolera amestecul propriilor lor fii în sfera guvernării lor. Faptul că, în

ciuda faptului că erau Califi, fiii anumitor Sultani au fost omorâți de teama ca aceștia să nu se amestece în guvernarea lor arată cât de fundamentală este această lege a respingerii amestecului în guvernare. Și legea de prevenire și anticipare, atât de necesară pentru o guvernare de sine stătătoare, și-a dovedit necesitatea de-a lungul istoriei omenirii prin revolte extraordinare atunci când au fost două guvernări într-un oraș sau doi regi într-o țară.

Dacă sensul conducerii și suveranității - o umbră a ființei umane care este neputincioasă și are nevoie de ajutor, respinge amestecul la acest nivel, împiedică intervenția altora, nu acceptă participarea în suveranitatea sa și caută să păstreze independența poziției sale cu așa mult egoism, dacă poți, compară aceasta cu Atotgloriosul a cărui suveranitate absolută este nivelul de sacralitate, a cărui guvernare absolută este la nivelul Divinității,

independență absolută la nivelul unității și lipsei absolute de nevoi, la nivelul puterii absolute, și vei înțelege cât este de necesară și inevitabilă această condiție în respingerea amestecului, în împiedicarea prevenției și respingerea partenerilor.

In ceea ce privește a doua parte a îndoielii tale, ai spus: "Dacă închinarea unor ființe neînsemnate se datorează anumitor cauze, produce aceasta vreun neajuns în cultul tuturor ființelor, de la particule la planete, care este îndreptat către Marele Creator, Scopul Absolut al Tuturor Rugăciunilor?"

Răspunsul: Atotînțeleptul Creator al universului a creat universul ca un copac cu ființe raționale, ca un fruct perfect, și printre ființele raționale, el a Creat omul ca un fruct complet. Iar fructul cel mai important al omului este într-adevăr rezultatul creației sale, scopul naturii sale, iar fructele vieții sale

sunt mulțumirile și rugăciunile. Oare acest Suveran Absolut și Guvernator Independent, Singurul în Unitate, care creează universul pentru a Se arăta oamenilor pentru a fi iubit, renunță la oameni, fructul întregului univers, iar oamenii la mulțumiri și rugăciuni, cele mai de seama fructe? Ar face El zadarnic și inutil rezultatul creației sale și fructul universului, total contrar înțelepciunii Sale? Doamne ferește! Ar fi el fericit să renunțe la rugăciunile unora către alții într-un fel care neagă înțelepciunea Sa și divinitatea Sa? Și, deși demonstrează prin acțiunile Sale că dorește să Se arate oamenilor pentru a le arăta iubirea nemarginită, ar crea El aceste creaturi perfecte pentru a-L uita, dând cauzelor mulțumiri, grațitudine, dragoste și rugăciuni, astfel încât să nege scopurile solemne ale universului?

O, prietene care ai renunțat la venerarea naturii! Acum este timpul ca tu să vorbești! La aceasta, el a spus:

Lăudat fie Domnul, aceste două îndoieli ale mele s-au rezolvat. Iar aceste două dovezi despre unitatea divinității, care demonstrează că singurul căruia trebuie să ne rugăm este El, și că nimic în afară de El nu merită închinăciune, sunt atât de mărețe și puternice încât a le nega ar însemna echivalentul negării soarelui și luminii zilei."

CONCLUZIE

Persoanele care au renunțat la conceptele ateiste- Naturaliste și au ajuns să creadă în Dumnezeu au spus: "Lăudat fie Domnul, nu mai am îndoieli, însă mai am câteva întrebări fara răspuns în prezent."

PRIMA ÎNTREBARE

"Auzim mulți oameni leneși și din aceia care neglijează rugăciunile zilnice întrebând:

"Ce nevoie are Atotputernicul Dumnezeu de rugăciunile noastre, de vreme ce în Coran El mustă aspru și insistent pe aceia care renunță la rugăciune și îi amenință astfel cu pedeapsa de temut a Iadului? Cum se raportează la stilul Coranului, care este moderat, ușor și corect, să demonstrezi severitatea absolută aplicată pentru o vină foarte mică?"

Răspunsul: Dumnezeu Atotputernicul nu are nevoie de rugăciunea ta, și într-adevăr de nimic altceva. Tu ai nevoie de rugăciune, pentru că de fapt tu ești bolnav. După cum am dovedit în multe părți ale Risale-i Nur, rugăciunea este un fel de remediu pentru păcatele tale spirituale. Poți înțelege cât de absurd ar fi dacă o persoană bolnavă ar răspunde unui doctor amabil care insistă să își ia medicamentele necesare pentru sănătatea sa în felul următor: "Ce beneficiu ai tu de pe urma acestui lucru dacă insiști în acest fel?"

În ceea ce privește amenințările severe și pedepsele înfricoșătoare din Coran cu privire la renunțarea la rugăciune, ele se pot raporta la un rege care, pentru a apăra drepturile supușilor sai, pedepsește aspru un om obișnuit pentru o crimă care încalcă aceste drepturi.

La fel, omul care renunță la rugăciune și la ritualul de rugăciune încalcă serios drepturile omului, care sunt ca subiecții Monarhului Pre si Post- Eternitate, și acționează nedrept împotriva lor. Iar perfecțiunea ființelor umane se manifestă prin glorificare și rugăciune făcută de către acea latură a lor care se înalță Creatorului. Aceia care renunță la rugăciune nu văd și nu pot vedea această rugăciune. Și totuși, ei o neagă. În plus, oamenii ocupă o poziție înaltă din cauza rațiunii rugăciunii și gloriei lor, iar fiecare dintre ei este o misivă a Veșnicului Închinat și o oglindă a numelor Susținătorului lor.

De vreme ce el le reduce pozițiile înalte și îi consideră neimportanți, lipsiți de viață, lipsiți de scopuri și fără responsabilități, el îi insultă, le neagă și le impropășcă cu noroi perfecțiunea.

Cu adevărat, fiecare vede lumea prin prisma lui. Dumnezeu Atotputernicul a creat omul ca o măsură și proporție a universului și a dăruit fiecărui individ o lume aparte din lumea înconjurătoare. El colorează această lume după credința Sa sinceră. De exemplu, o persoană deznadajduită, abatută și care se plânge tot timpul, vede lumea ca pe un reflex al disperării și deznădejdiei sale, în timp ce o persoană veselă, optimistă și voioasă vede universul plin de veselie. Un om inclinat spre reflecție dedicat închinării solemne și glorificării descoperă și vede într-un anumit grad anumit adorarea cu adevărat existentă și glorificarea ființelor, în timp ce o persoană care abandonează închinarea fie din neglijență, fie din motive de negare, vede ființele într-un mod cu totul contrar și opus realității perfecțiunii lor, și astfel încalcă drepturile acestora.

În plus, persoanele care nu practică rugăciunea nu sunt stăpâne pe sine, își înșeală propriul suflet, care este sclavul Adevăratului Stăpân. Stăpânul Său îi oferă amenintări minunate pentru a proteja drepturile sclavilor Săi de către sufletele lor condamnate.

De asemenea, de vreme ce a renunțat la rugăciune, care este rezultatul creației sale și scopul naturii, aceasta se consideră un act de agresiune împotriva divinei înțelepciuni și dorinței divine, și drept urmare, oamenii sunt pedepsiți.

Pe scurt, cel ce abandonează rugăciunea își înșeală deopotrivă propriul suflet, care este supusul și este în întregime stăpânit de Dumnezeu Atotputernicul și înșeală și încalcă drepturile la perfecțiunea universală. Cu siguranță, tot așa cum necredința este o insultă a existenței, la fel este abandonarea rugăciunii o negare a perfecțiunilor universului. Și de vreme ce acest lucru este un

act de ofensă împotriva înțelepciunii divine, acesta este prin urmare demn de amenințări extraordinare și pedepse aspre.

Astfel, servește pentru a exprima acest merit și faptele de mai sus faptul că Coranul Expunerii Miraculoase optează într-un mod miraculos pentru acel stil sever, care, în deplină conformitate cu principiile elocvenței, corespunde cerințelor situației.

A DOUA ÎNTREBARE

Persoanele care au renunțat la conceptele Naturaliste și au ajuns să creadă în Dumnezeu au mai întrebat:

"Este un adevăr absolut faptul că fiecare ființă depinde de dorința divină și de puterea lui Dumnezeu în fiecare aspect; în toate funcțiile sale, calitățile sale și acțiunile sale. Mințile noastre înguste nu pot înțelege acest lucru tocmai datorită imensității sale. Cu toate acestea, abundența infinită pe care o vedem în

jurul nostru și usurința nelimitată de a crea și forma lucruri și usurința infinită pe calea unității care s-a arătat prin dovezile de mai sus, și infinita ușurință prin care versete din Coran precum următoarele demonstrează clar și tălmăcesc:

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً *
وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

"Nașterea și Învierea Ta sunt ca un singur suflet." (31:28), și *"Ziua Judecății va veni într-o clipire, sau poate chiar mai devreme."* (16:77) arată acest adevăr puternic ca fiind cel mai rezonabil și logic dintre adevăruri. Care este înțelepciunea și secretul acestei ușurințe?

Răspunsul: Această chestiune a fost elucidată într-o manieră foarte clară, decisivă și convingătoare în explicația

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Și El este mai puternic decât toate lucrurile" care formează a Zecea Frază a celei de-a Douăzecea Scrisori. Și s-a demonstrat mult mai clar în Amendamentul acelei scrisori când a fost atribuită Singurului Creator, că toate lucrurile devin atât de simple precum o ființă unică. Dacă ele nu se datorează Singurului în Unitate, creația unei singure ființe devine la fel de dificilă precum creația tuturor ființelor vii, iar o sămânță devine atât de complicată precum un copac. Când sunt atribuite Adevăratului lor Creator, universul devine la fel de ușor și fără probleme ca un copac, un copac la fel de simplu ca o sămânță, Paradisul la fel de simplu ca primăvara și primăvara la fel de simplă ca o floare. Vom arăta acum pe scurt una sau două dovezi care au fost explicate în detaliu în alte părți ale Risale-i Nur, printre sutele care explică motivele cele mai cuprinzătoare pentru cazuri de înțelepciune vizibilă, abundență fără limite

și belșug de ființe, ușurința numărului mare de indivizi din fiecare specie și faptul că ființele vii atât de bine create și valoroase vin în existență cu o viteză și ușurință uluitoare.

De exemplu, dacă unui ofițer i s-ar da un ordin cât la o sută de ofițeri, ar fi de o sută de ori mai ușor decât dacă ordinul se dă la o sută de ofițeri. Și dacă echiparea unei armate este în sarcina unui singur sediu general, este supusă unei singure legi, unei singure fabrici și sub comandamentul unui singur rege, devine la fel de simplu ca și echiparea unui singur soldat. La fel, dacă echiparea unui singur soldat se realizează prin mai multe sedii, mai multe fabrici și se află sub comenzi diferite, va deveni la fel de dificil ca și echiparea unei armate. Pentru că, pentru a echipa un singur soldat ar fi nevoie de atâtea fabrici câte ar fi nevoie pentru echiparea întregii armate.

Încă o dată vă spun, deoarece din cauza misterului unității, nevoile vitale ale unui copac sunt oferite print-o singură rădăcină, un singur centru și bazându-se pe o singură lege, el produce mii de fructe la fel de ușor cum ar produce un singur fruct. Acest lucru se poate vedea atât de ușor! Dacă unitatea se transformă în diversitate și toate necesitățile vitale pentru fiecare fruct vor proveni din locuri diferite, producerea unui fruct va deveni la fel de dificilă ca și producerea unui copac. Și chiar producerea unei singure semințe, care este un eșantion și un index al copacului, va deveni la fel de dificilă ca și cea a copacului.

Deoarece pentru ca o sămânța să existe, aceasta are aceleași nevoi vitale ca și copacul.

Avem mii de exemple similare care arată că este mai ușor pentru mii de ființe să vină în existență prin unitate decât prin diversitate și devenind partenerii lui Dumnezeu. De vreme

ce acest adevăr a fost dovedit clar în alte părți ale Risale-i Nur, te trimitem la ele și aici vei descoperi un motiv important al acestei ușurințe din punctul de vedere al înțelepciunii divine, al stabilității divine și al puterii dumnezeiești. Este după cum urmează:

Tu ești o ființă vie. Dacă te predai Pre-Eternului Atotputernic Dumnezeu, El te creează printr-un ordin prin puterea Sa infinită din nimic, într-o clipire, ca și cum ai aprinde un chibrit. Dacă nu faci aceasta și mai degrabă te predai cauzelor fizice și naturii, de vreme ce ești un rezultat bine organizat, un fruct, un index în miniatură și o listă a universului, pentru a te crea, ar fi necesar să se ceară printr-o sită universul și elementele sale și să se adune în măsuri exacte din toate colțurile universului toate substanțele care alcătuiesc corpul tău, astfel încât toate cauzele fizice să se unească și să te formeze. Oamenii raționali au confirmat că nu pot crea din nimic

ceva ce nu se afla în ei. Aceasta fiind situația, ei ar fi obligați să adune la un loc corpul unei ființe umane din fiecare colț al universului.

Acum, înțelege ce ușurință există în univers datorită acestei unități, unitate divină, și cât de grea este rătăcirea și atribuirea de asociați lui Dumnezeu!

În al doilea rând, există o ușurință în ceea ce privește divina înțelepciune. Lucrurile se prezintă în felul următor: determinarea divină este un aspect al cunoașterii divine; stabilește o măsură a fiecărui lucru, care este ca matrița sa specifică și imaterială; măsura determinată este ca un plan sau ca un model al lucrurilor care există. Divina putere creează cu o extremă ușurință în conformitate cu măsura stabilită. Dacă lucrurile nu sunt atribuite Atotputernicului în Glorie, care posedă cunoașterea atotcuprinzătoare, infinită și prea-vesnică, după cum a fost descris mai sus, nu numai că ar fi mii de

probleme, însă ar fi sute de imposibilități. Dacă nu ar fi această măsură stabilită care există în divina cunoaștere, mii de matrițe materiale ar trebui să fie folosite în corpul unei mici vietăți.

Deci, înțelegi astfel unul dintre motivele ușurinței în unitate și nenumăratele probleme în rătăcire și în a atribui asociați lui Dumnezeu. Ia seama ce adevăr teribil și solemn este cuprins în versul

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

"Ziua Judecării vine într-o clipire, sau poate mai devreme."

A TREIA ÎNTREBARE

Fostul dușman și acum prieten regăsit a întrebat apoi: "Filozofi, care au avansat diferite ipoteze în zilele noastre, susțin că nimic nu se poate crea din nimic, și nimic nu este nimicit pentru a deveni nimic; există

numai formare și descompunere, și acesta este ciclul de funcționare al universului. Este corect acest lucru?"

Răspunsul: De vreme ce majoritatea filozofilor care nu au considerat ființele umane prin prisma Coranului au văzut că formarea și existența ființelor umane prin natură și cauze a fost atât de dificilă până la a fi imposibilă- după cum am dovedit mai sus, ei s-au împărțit în două grupuri.

Un grup al Sofiștilor: abdicând de la rațiune, care este esențială pentru ființele umane, și încadrându-se într-un nivel mai mic decât fiarele fără minte, au considerat mai ușor să nege existența universului și chiar existența lor înșiși, decât să urmeze calea rătăcirii, care susține că natura și cauzele au puterea de a crea. Drept urmare, ei și-au negat deopotrivă propria existență și universul și astfel s-au coborât într-o ignoranță absolută.

Al doilea grup a văzut aceasta în rătăcire, crezând că natura și cauzele sunt creatoare; crearea unei muște și chiar a unei semințe atrage după sine nenumărate probleme și implică o putere rațională inacceptabilă. Prin urmare, ei au fost obligați să nege actul creației și să spună: "Nimic nu poate să se nasca din nimic". Considerând de asemenea că și anihilarea totală este imposibilă, ei au declarat: "Ceea ce există nu poate să se transforme în nimic." Ei și-au imaginat o situație în care combinarea și descompunerea, unindu-se în dispersie, apar prin mișcări ale particulelor și prin adierile de noroc.

Acum, vezi! Aceia care se consideră cei mai inteligenți sunt cei mai ignoranți și mai proști! Înțelegeți cât de jos au decăzut și cât sunt de rătăciți și inspre ce rătăcire îi conduc pe oameni și luați o lecție!

Într-adevăr, Prea Eterna Putere a creat cerurile și pământul în șase zile, în fiecare an

crează patru sute de mii de specii simultan pe fața pământului și în șase săptămâni, în fiecare primăvară, construiește o lume vie mai plină de artă și înțelepciune decât lumea însăși. Prin urmare, este nebunesc și ignorant să gândești precum Sofiștii, primul grup despre care am vorbit mai sus, să negi actul creației și să îl pui sub semnul întrebării, asemenea unui produs chimic care nu se poate vedea când este aplicat; Prea Eterna Putere poate crea ființe vii, care, deși inexistente din punct de vedere fizic, există drept cunoaștere, iar planurile și măsurile lor sunt stabilite în lumea PreaEternei Cunoașteri.

Acei nefericiți nu au nicio putere și nu dispun de nimic altceva decât de voință. Deși sunt îngâmfați ca și Faraonii, nu pot nici să anihileze nimic, nici să creeze ceva din nimic, nici măcar o particulă minusculă. Și drept urmare, deși nimic nu se naste din nimic, la

mâna cauzelor și a naturii de care depind, ei spun în prostia lor: "Nimic nu se naste din nimic și nimic nu se transformă în nimic." Și ei chiar extind acest principiu absurd și eronat la nivelul Atotputernicului.

Într-adevăr, Atotputernicul, în Gloria sa, creează în două feluri:

În primul rand, prin origine și invenție. Înseamnă că El creează ființele din nimic, din non-existență, și creează totul necesar pentru ele, de asemenea din nimic, și le dă în stăpânire acele necesități.

Al doilea rand este prin compoziție, prin artă. Înseamnă că El creează anumite ființe din elementele universului pentru a demonstra frânturi foarte subtile de înțelepciune, cum ar fi să arate perfecțiunea Înțelepciunii Sale și multiplele manifestări ale Numelui Său. Prin legea ofertei, El trimite particule și materie, care depind de ordinul

Său către aceste ființe și folosește aceste particule în ele.

Da, Atotputernicul creează în două feluri. "El creează și formează. Pentru a anihila ceea ce există și pentru a face să existe ceea ce nu exista, este foarte simplu și ușor pentru El. Este una din legile Sale universale constante. Prin urmare, oamenii care spun: "El nu poate da ființă la ceea ce nu există" în fața unei puteri care arată clar că primăvara se nasc din nimic forme și atribute a sute de mii de animale și, în plus, în afară de particulele lor, toate condițiile și stările lor, la fel cum ar fi șters și omul!

Persoanele care au renunțat la conceptele naturaliste și care au imbrățisat calea adevărului au spus: "Slavă și mulțumire Atotputernicului Dumnezeu și tuturor particulelor care există și datorită cărora am ajuns la credința deplină. Am fost salvat de la

orbire și rătăcire. Nu mi-a mai rămas nicio urmă de îndoială.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى دِينِ الْإِسْلَامِ وَ كَمَالِ الْإِيمَانِ
 سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

"LĂUDAT FIE DOMNUL PENTRU
 RELIGIA ISLAMICĂ, PENTRU CREDINȚA
 NOASTRĂ COMPLETĂ ȘI PERFECTĂ!

*"Toată slava Ți se cuvine Ție! Noi nu avem nici
 o cunoaștere, slavă pentru ceea ce Tu ne-ai învățat;
 într-adevăr, Tu ești a Toate Cunoscător, în Toate
 Înțelept."* (2:32)

CUPRINS

Memento	6
ÎMPOTRIVA NATURII	9
Un punct care trebuie menționat înainte de discuția noastră	10
INTRODUCERE	12
Cauzele creează acest lucru	14
Se formează de la sine; există și mai târziu încetează să existe	21
Este natural; natura are nevoie de el și îl creează	28
Prima întrebare	57
Auzim mulți oameni leneși și dintre aceia care neglijează rugăciunile zilnice întrebând	
A doua întrebare	62
<i>"nașterea și învierea ta sunt ca un singur suflet."</i>	
A treia întrebare	69
"Filozofi care au avansat diferite ipoteze în zilele noastre, susțin că nimic nu se poate crea din nimic, și nimic nu este nimic pentru a deveni nimic; există numai formare și descompunere, și acesta este ciclul de funcționare al universului. Este corect acest lucru?"	